

“HET SPEL SPELEN MET DE JONGENS IS HET

LEUKST”

Fred van der Wal (62) is uitvoerder bij Mulder Schilders en is 25 jaar in dienst. Hij is al schilder sinds zijn achttiende: eerst de opleiding ‘leerling-gezel’, vervolgens de opleiding ‘gezel’ – opleidingen die inmiddels niet meer bestaan.

Fred: “Ik ben wel eens gevraagd projectleider te worden. Dan controleer je de jongens en het werk op verschillende projecten. Maar dan zou ik letterlijk van project naar project rijden en het samenwerken met de jongens niet meer kunnen doen, en dat is nou precies wat ik het leukste vind. Ik ben meewerkend uitvoerder, dus ik houd in de gaten of de planning gehaald wordt en of het werk goed wordt gedaan. Dat is het spelletje, de uitdaging: lukt het om binnen de gestelde tijd – vaak te kort – goede kwaliteit te leveren. Ik ga voor het beste plaatje. Het is jammer als de klant minder heeft te besteden. Hoe meer budget voor een werk wordt vrijgemaakt, hoe beter je het kunt afleveren en daar gaat het mij om.

Ik ben veel bezig met het motiveren van de jongens. Vroeger had je een vaste ploeg, tegenwoordig zijn het naast collega’s ook zzp’ers en inhuur-krachten. Daar zijn we zuinig op, anders zijn ze zo vertrokken. En als het gaat over geld is mijn motto: ‘je kunt iemand wel de hoofdprijs geven, ze gaan er echt niet beter van schilderen’. Het moet in je zitten. Ik geniet ervan als een werk mooi af komt. Wat anders is dan vroeger is dat je nu alles moet bijhouden. Administratie, projectregistratie, foto’s van het werk. Dat deden we nooit, je deed gewoon alles uit je kop. Nu houd je je aan de planning, die ik dan omgooi als het bijvoorbeeld te vochtig is. Kijk, de einddatum staat vast, dan moet het goed zijn opgeleverd voor de klant. In de tussentijd ben ik degene die de planning bewaakt en waar nodig omgooit, ik houd dus alles bij.

Ik ben iemand die redelijk streng is, maar ik hou ervan dat het gezellig is op het werk. Al moet ik ook wel eens met mijn vuist op tafel slaan: dat hoort erbij. Maar over het algemeen hebben we een goede sfeer. Ik leer ze wel een eigen shit op te ruimen; zo heb ik het ook geleerd. Ik ken wel leermeesters die de jongens laten schoonmaken, schuren en gronden en het

daarna zelf aflakken. Dat doe ik niet. Het mooie is natuurlijk als je je werk ook zelf aflakt en het eindresultaat ziet.

Mulder Schilders is de laatste 10 jaar enorm gegroeid. Dat is natuurlijk goed voor het bedrijf. Ze laten me vrij, ik bepaal zelf wat ik nodig heb aan materialen. Ze weten ook wel wat ze aan me hebben. Ik vind het fijn dat de heren vertrouwen hebben. Ze zijn rechte doorzee en geven de ruimte het werk naar eigen inzicht in te vullen. Die vrijheid die ik krijg waardeer ik heel erg. Ik moet nog een aantal jaar tot mijn pensioen. Ik heb de mogelijkheid dan een dag minder te gaan werken, maar ik weet zo net nog niet of ik dat wel wil. Ik heb het ontzettend naar mijn zin, ik mag niet klagen.”

Arno Kleijn, directeur Mulder Schilders: “Fred is een ontzettend loyale werknemer. Een aanwinst voor het bedrijf, een harde werker, iemand die er altijd staat. Het was leuk dat zijn vrouw Monique langskwam op zijn project op de dag van zijn jubileum. Ze had een taart meegenomen voor Fred die mooi versierd was. Hij werd even in het zonnetje gezet. Dat vind ik heel leuk, en dat zegt ook wel iets, toch. Ook dat hij zich hier goed voelt.”

Fred: “Heel lief van mijn vrouw. Het was een speciale dag door de komst van mijn directeur Arno en mijn vrouw.”

Tekst: Frauke van Hulst

**v.l.n.r. Arno Kleijn,
Monique en Fred**

